

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 68.008/1
van 6 oktober 2020

over

een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap
‘zur Schaffung einer gemeinsamen Schatzamtsverwaltung für
die Einrichtungen der Deutschsprachigen Gemeinschaft’

Op 10 september 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister-President, Minister van Lokale Besturen en Financiën van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Schaffung einer gemeinsamen Schatzamtsverwaltung für die Einrichtungen der Deutschsprachigen Gemeinschaft’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 1 oktober 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 oktober 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap strekt ertoe een centraal thesauriebeheer in te voeren voor de instellingen van de Duitstalige Gemeenschap.

Het is bedoeld om in de plaats te komen van het decreet van 16 december 1991 ‘betreffende de thesaurie van de Duitstalige Gemeenschap’ dat wordt opgeheven (artikel 7 van het voorontwerp).

Het voorliggende decreet treedt in werking op 1 januari 2021 (artikel 8).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

3. De gemachtigde heeft laten weten dat in artikel 1, 2°, van het voorontwerp in de omschrijving van het begrip ‘centrale kasbeheerder’ dient te worden verwezen naar artikel 1, § 3, van de Bankwet² in plaats van naar artikel 1 van de wet van 22 maart 1993 ‘op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen’, nu deze laatste wet is opgeheven.

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 3

4. Artikel 3, eerste lid, van het voorontwerp bepaalt dat elke instelling de centrale kasbeheerder belast met de materiële uitvoering van haar ontvangstverrichtingen en uitgavenverrichtingen, evenals met het houden van al haar financiële rekeningen volgens de algemene voorwaarden die de Regering samen met de centrale kasbeheerder heeft vastgelegd.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Wet van 25 april 2014 ‘op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen’.

Gevraagd of deze algemene voorwaarden zullen worden vastgelegd in een besluit van de Duitstalige Regering en zo niet in welke vorm deze voorwaarden dan wel zullen worden vastgelegd, antwoordde de gemachtigde:

“Der zentrale Kassenverwalter wird über einen öffentlichen Dienstleistungsauftrag (Ausschreibung) ausgewählt. Die Bezeichnung erfolgt dann über einen Regierungsbeschluss, wie zuletzt am 17.01.2018 geschehen für die Verlängerung der Vertragslaufzeit 2019-2022.”

Deze toelichting ten spijt, verdient het aanbeveling om in de ontworpen regeling duidelijk te bepalen in welk instrument deze algemene voorwaarden worden vastgelegd evenals de plaats en wijze van hun bekendmaking.

Artikel 5

5. Artikel 5 van het voorontwerp bepaalt dat de Regering nog andere nadere regels voor het beheer van de financiële rekeningen en beleggingen van de instellingen kan vastleggen.

In de memorie van toelichting wordt bij deze bepaling de volgende duiding gegeven:

“Via deze ‘kan-bepaling’ kunnen toekomstige functionele processen geregeld worden, bijvoorbeeld om rekeningen te openen of rekeningen in te zien. Via deze weg kunnen ook kredietlijnen vastgelegd worden.”

Gevraagd wat de Regering precies kan bepalen op grond van de voormelde machtiging en waarop deze ‘nadere regels’ betrekking hebben, antwoordde de gemachtigde:

“Diese Kann Bestimmung zielt einzig darauf ab, zwei Dinge konkret zu regeln:

- Die Bezeichnung eines Ansprechpartners in den Einrichtungen, der für die konkrete Verwaltung der Bankkonten (Eröffnung, Schließung, Bezeichnung von Bevollmächtigten) verantwortlich ist, bzw. das entsprechende Verfahrenen und die zugrunde liegenden Kommunikationswege festzuhalten
- Gemäß Artikel 92,§3,1. des Dekretes über die Haushaltsordnung der Deutschsprachigen Gemeinschaft bedarf es einer Genehmigung durch die Regierung, kurzfristige Anleihen aufzunehmen. Da der Vertrag mit dem zentralen Kassenverwaltung diese Möglichkeit mit einschließt können derartige Kreditaufnahmen zukünftig über diesen Weg gewährleistet werden, die maximalen Summen, die in Anspruch genommen werden dürfen, würde von der Regierung festgelegt. Der gleiche Artikel (91§3,3.) regelt ebenfalls den Umgang mit Geldanlagen, also dem Platzieren von Liquiditätsüberschüssen. Durch diese Bestimmung kann die Regierung somit generell wie in der Haushaltsordnung vorgesehen, die Art, den maximalen Umfang und die Höchstdauer dieser Geldanlagen festlegen.”

De ontworpen bevoegdheidsdelegatie is te onbepaald en derhalve te ruim om toelaatbaar te zijn. In de ontworpen bepaling zouden de criteria van de beoogde regeling moeten worden vastgesteld op grond waarvan de Duitstalige Regering aan deze bevoegdheid invulling kan geven.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME